

MONS. OROSCH JÁNOS NAGYSZOMBATI ÉRSEK PÁSZTORLEVELE 2019 JÓ PÁSZTOR VASÁRNAPJÁRA

„Kegyelem és békesség nektek Atyánktól, az Istentől és Urunktól, Jézus Krisztustól, aki odaadta magát bűneinkért, hogy kiragadjon minket ebből a jelen gonosz világból, Istenünk és Atyánk rendelése szerint. Övé legyen a dicsőség örökkön-örökké”.

(Gal 1,3-5)

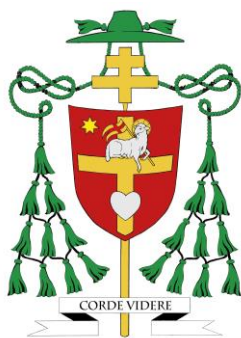
Drága Testvéreim!

Ebben a húsvéti időben, Jó Pásztor vasárnapján, pásztorlevéllel fordulok hozzátok. Szent X. Piusz pápa szavai jutnak az eszembe: „A sok gond között az egyik a legnagyobb szívügyem, mégpedig az, hogy a papok olyanok legyenek, amilyeneknek megköveteli szolgálatuk méltósága, mert – véleményünk szerint – ez a fontos út élteti bennünk a katolikus vallás örömteli jövőjének reményét”.

A Mennyei Atya a választott nép iránti szeretetét Ezekiel próféta könyvében fejezi ki, amikor jó pásztorként mutatja be magát, aki szereti juhait, zöldellő mezőkre tereli őket és legfőképpen védi őket. Ezért így kiált fel a zsoltáros: „Az Úr az én pásztorom, nem szenvedek hiányt, zöldellő réteken legeltet. A nyugalom vizéhez terel...” (Zs 23,1-2).

Az Úr Jézus tovább fokozza ezt a szeretetet, amikor azt mondja: „Én vagyok a jó pásztor, ismerem enyéimet, és enyéim is ismernek engem, és követnek engem” (Jn 10,14;27). Ezt a vasárnapot, amikor Jézus mint jó pásztor mutatja be magát, és amelyet a Jó Pásztor vasárnapjának nevezünk, a Szentatya a hivatások világnapjává nyilvánította. Az egész Egyházban, beleszámítva hazánkat is, megtapasztalhatjuk a papi és lelki hivatások hiányát. Amikor ezzel a pásztorlevéllel hozzátok fordulok, a komáromi Szent András bazilikában a magyar ajkú hívek a papi és szerzetesi hivatások imanapját tartják, mert ők ezt a hiányt még inkább tapasztalják. Mons. Giacomo Giudo Ottonello apostoli nuncius jelenlétében, a Nagyszombati Főegyház-megye összes plébániájával egységben újabb papi és szerzetesi hivatásokért fogunk imádkozni, hogy minden plébánián elegendő buzgó lelkipásztor legyen.

„Ezért kérjük az aratás Urát, küldjön munkásokat aratásába” (Mt 9,37). Erre szólítja fel apostolait Jézus és velük együtt minket és az egész Egyházat is, hogy imádkozzunk lelki hivatásokért. A szalézi lelkiatyák Szibériában működnek nagyon nehéz körülmények között sok száz kilométeres távolságban lévő missziós állomásaikon. A verbita atyák Pápua Új-Guineában, a lazaristák Hondurasban tevékenykednek. Ezek a misszionáriusok a világ különböző részein, különböző klimatikus körülmények között töltik be küldetésüket, hogy teljesítsék az Úr Jézus fentebb idézett parancsát. Nem szabad azonban elfeledkeznünk az összes többi misszionáriusainkról, szerzetesnővéreinkről és önfeláldozó laikusainkról sem, akik szintén imáink gyümölcseit jelképezik. A fiatalok és felnőttek amikor a Miatyánkot imádkozzák,

MONS. OROSCH JÁNOS NAGYSZOMBATI ÉRSEK PÁSZTORLEVELE 2019 JÓ PÁSZTOR VASÁRNAPJÁRA

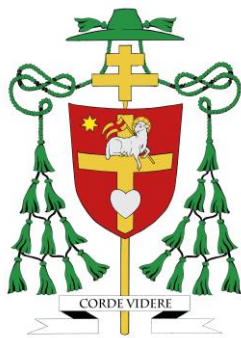
a „jöjjön el a te Országod” kérésben ezekért az Úr szőlőjében dolgozókért és újabb lelki hivatásokért imádkoznak.

Szent II. János Pál pápa egy értékes dokumentumot adott ki „*Ecclesia de Eucharistia*” - „*Az Egyház az Eucharisziából él*” címmel, amely az utolsó pápai dokumentuma volt. Az Eucharisztia, a köztünk élő Krisztus, aki feltámadása után megjelent tanítványainak. Boldogító nyugalommal tölt el, amikor így köszönt minket: „Békesség nektek”. Az Úr Jézus az, aki megjelent János apostolnak. Ő az Alfa és az Ómega, minden teremtmény kezdete és vége. Ez a Jézus meggyógyította a betegeket, és halottakat támasztott fel. Az Eucharisziából ered egész keresztény életünk, tehát minden papi és szerzetesi hivatás is. A pap egy rendkívüli ajándék, amellyel Urunk megajándékozta az emberiséget. Ha nem lennének papjaink, nem lenne szentáldozás sem, nem áldozhatnánk, és így nem lenne kapcsolatunk Urunkkal, Jézus Krisztussal és nem részesülhetnénk a szentségek által a Szentlélek kegyelmeiben. A pap ezáltal Urunk, Jézus Krisztus kegyelmeinek a közvetítője, hogy megszenteljen minket. Szent II. János Pál a lelkünkre köti, hogy a szentmise bemutatása és a szentségimádás olyan magasztos legyen, hogy vonzóvá váljon a fiatal ministránsok számára, és felkeltse bennük a vágyat az Urat szolgálni. Ilyen esetben születnek meg leggyakrabban a lelki hivatások. Van azonban úgy is, hogy a lelki hivatás már az elsőáldozáskor megszületik. Szent Fausztina nővér állítása szerint pont ebben a pillanatban döntötte el, hogy a lelki hivatás útjára lép. Sok pap éppen a szentáldozáskor, a szentségek vételekor, a ministráláskor vagy a szentségimádáskor kapta meg a hivatását.

Sok fiatalember, aki a szentmisénél segédkezik, az egyik napon így sóhajt fel: Én is szeretnék úgy az oltárhoz járulni és úgy bemutatni a szentmisét, mint az én lelkiatyám. Ez olyan csodálatos, hogy úgy érzem, valami istenit látok. Úgy akarok cselekedni, mint ő, az élő Krisztust akarom másoknak ajándékozni. – Hivatása kézzel foghatóan jött létre, majd az egyik napon úgy dönt: pap akarok lenni.

Nem szabad azonban megfeledkeznünk arról sem, hogy az első papi szeminárium a család – a szülők vallásossága, azok szép, rendezett családi élete, főképpen pedig a gyermekszeretete. XII. Piusz pápa azt mondta: „Minden keresztény szülő köteles kérni azt a kegyelmet, hogy legalább az egyik fiuk meghívást kapjon Isten szolgálatára.

2003. október 5-én avatták szentté a komboniánusok alapítóját, Daniel Combonit. Ennek a szentnek nagy érdemei vannak Afrika evangelizálásában. Amikor megkezdte missziós küldetését, és édesapja elkísérte őt Afrikába, valaki megkérdezte tőle, nem sajnálja-e, hogy a fia Afrikába utazik. Ő azt felelte, hogy ha ötven ilyen fia lenne, mindegyiket szívesen elküldené misszióba.

MONS. OROSCH JÁNOS NAGYSZOMBATI ÉRSEK
PÁSZTORLEVELE
2019 JÓ PÁSZTOR VASÁRNAPJÁRA

Azért van kevesebb papi hivatás, mert a mai gyerekeknek nincs meg a keresztény élet példája, ugyanis sok családban már nincs meg a közös ima gyakorlása. A hitünk ugyanis éppen az imában növekszik. A szentségi papság pedig éppen ennek a hitnek a titka. Jézus Krisztus, az Örök Főpap, a Jó Pásztor, a pap személyében él tovább, és megajándékoz bennünket a megbocsátásával és feloldozásával. Jó pástorként megteríti nekünk az Eucharisztia asztalát, és az evangélium vizeinek mélyebb megismerésének vezet minket.

Az Egyháznak arra van szüksége és a hívek is arra várnak, hogy az Isten papjai egész személyiségükkel, viselkedésükkel és egész lényükkel, minden egyes szavukkal megmutassák neki az igaz Istent. A híveknek erre van szükségük. Mitől volt a múltban az Egyház olyan vonzó? A papjai életszentségétől. Emlékezzetek csak vissza, milyen örömmel mondták az egyes falvak vagy városok hívei: „Szent-életű papunk van!” Nekik nem volt szükségük további apologetikára, hitvédelemre. Mert a szentéletű pap kifejezte az egész katolikus vallást. Ő volt a Jóisten képmása.

Forduljunk ezért naponta a Jóistenhez ezzel az imával: „Urunk, adj nekünk papokat. Adj nekünk szent életű papokat. Adj nekünk Szíved szerinti papokat”.

Drága Testvéreim! Mindenkit arra buzdítok, hogy imádkozzunk papi és szerzetesi hivatásokért, hogy felkínáljuk fiainkat és unokáinkat az Isten és az Egyház szolgálatára.

Atyai szeretettel gondolok rátok és áldásomat adom rátok és szeretteitekre

✠ János

Kérjük felolvasni a Jó Pásztor vasárnapján, 2019. május 12. minden szentmisén a szentbeszéd helyett.